

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/71/2020
Identifikačné číslo spisu: 5115010833
Dátum vydania rozhodnutia: 02.06.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:5115010833.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M. a JUDr. Petra Kaňu na verejnom zasadnutí konanom 2. júna 2021, v trestnej veci proti obvinenému P. T. pre obzvlášť závažný zločin vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona v spojení s § 139 ods. 1 písm. h) Trestného zákona a iné, o dovolaní brata obvineného V. T. a dovolaní obvineného P. T., proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3To/91/2016 z 2. marca 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie obvineného P. T. a dovolanie brata obvineného V. T. s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 28Tk/2/2015 zo 16. júna 2016 (ďalej len „súd prvého stupňa“), bol obvinený P. T. (ďalej len „obvinený“) uznaný za vinného v bode 1/ z obzvlášť závažného zločinu vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. h) Trestného zákona a v bode 2/ zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona a prečinu nedovolaného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe, že

1/

- 5. augusta 2014 v čase o 17.50 hod. pri policajnom zákroku proti jeho osobe, vykonávanom na základe príkazu na zatknutie, ktorý bol vydaný Okresným súdom Žilina 30. mája 2014, pod sp. zn. 1Tk/2/2014, v Liptovskom Mikuláši na Q. R., v rodinnom dome č. p. XXXX/X, na medziposchodí, v úmysle usmrtiť, spoza dverí cez ich spodnú časť najmenej štyrikrát zo vzdialenosti cca 4 metre vystrelil z legálne držanej krátkej guľovej zbrane značky Z., model XXXXAX, kalibru Y, výrobného čísla B. XXXXX, na zasahujúcich policajtov vystupujúcich po schodoch smerom k nemu, pričom prvého zo zasahujúcich policajtov strelou mierenou do oblasti životne dôležitých orgánov zasiahol do hrany balistického štítu, ktorým sa policajt chránil, odkiaľ sa projektil odrazil do pravej strany bedier, do časti chránenej balistickou vestou, čím policajtovi Pohotovostného policajného útvaru Krajského riaditeľstva

Policajného zboru v Prešove, ČOZ: XXX XXX spôsobil povrchové poranenie - pomliaždenie brušnej steny v pravej bedrovej oblasti ťažkého stupňa s odreninou, ktoré si vyžiadalo dobu práceneschopnosti policajta v trvaní do 21. augusta 2014, s dobou liečenia minimálne 21 dní, kde v danom prípade došlo k priamemu ohrozeniu života zasahujúceho policajta ČOZ: XXX XXX;

2/

- v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste si zadovážil 1 ks dlhej guľovej zbrane značky P., kalibru XX E. J., výrobného čísla XXXXXX spoločne s tmičom, ďalej si zadovážil najmenej 277 ks nábojov kalibru XX E. J., ktoré boli 6. augusta 2014 zaistené pri obhliadke miesta činu a túto zbraň a strelivo mal v držbe bez povolenia v rozpore so zákonom č. 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pričom v prípade zbrane sa jedná z konštrukčného hľadiska v zmysle zákona o strelných zbraniach a strelive č. 190/2003 Z. z. v platnom znení, podľa § 4 ods. 1, ods. 2 písm. e/ o zbraň kategórie „A“ - zakázanú zbraň.

Za to mu súd prvého stupňa uložil podľa § 145 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 22 (dvadsaťdva) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd prvého stupňa zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

V zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil vo výroku o treste rozsudok súdu prvého stupňa, sp. zn. 1Tk/2/2014-2634 z 24. marca 2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3To/77/2015-2724 z 9. júla 2015 (ďalej aj „odvolací súd“), ktorým bol obvinenému uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil súd prvého stupňa obvinenému ochranný dohľad na dobu 2 (dva) roky s tým, že v zmysle § 77 ods. 1 písm. b) Trestného zákona je obvinený povinný 1 krát mesačne sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v obvode miesta svojho pobytu.

Zároveň súd prvého stupňa v zmysle § 287 ods. 1 Trestného zákona uložil obvinenému povinnosť nahradiť škodu poškodenému Slovenská republika - Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova č. 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866, vo výške 1.162,79 €.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil trest prepadnutia vecí:

- dve kožené púzdra na zásobník,
- nôž s čiernou rukoväťou s nápisom Q.,
- čierne púzdro na zbraň,
- 1 ks krátka guľová zbraň Z., model XXXXAX, kalibru XX T., výrobného čísla B. XXXXX,
- 1 ks dlhá guľová zbraň značky P., kalibru XX E. J., výrobného čísla XXXXXX spoločne s tmičom,
- 8 ks hadičiek s obsahom 60 malokalibrových nábojov kal. XX E. J.,
- 161 ks malokalibrových nábojov kal. XX E. J.,
- 9 ks malokalibrových nábojov kal. XX E. J.,
- 1 ks zásobník s obsahom 5 nábojov kal. XX T.,
- 1 ks zásobník s obsahom 5 nábojov kal. XX T.,
- 1 ks zásobník s obsahom 6 nábojov kal. XX T.,
- 1 ks zásobník s obsahom 10 nábojov kal. XX T.,
- 10 ks nábojov kal. XX T..

V zmysle § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, § 42 ods. 2 Trestného zákona súd prvého stupňa uložil obvinenému trest prepadnutia vecí:

- 1 ks samonabíjacia pištoľ americkej výroby zn. C. F., kal. XX T. s odstráneným výrobným číslom,
- 3 ks rádový zásobník s kapacitou 7 ks nábojov kal. XX T.,
- 4 ks rádový zásobník s kapacitou 10 ks nábojov kal. XX T.,
- 35 ks nábojov kal. XX T., americkej výroby, s dnovým označením J.,
- 12 ks nábojov kal. XX T., českej výroby, s dnovým označením Q..

Odvolací súd uznesením, sp. zn. 3To/91/2016 z 2. marca 2017, odvolanie obvineného proti rozsudku súdu prvého stupňa ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 4Tdo/40/2018 z 19. marca 2019 (ďalej aj len „Najvyšší súd SR“), dovolanie obvineného podané z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a), písm. i) a písm. g) Trestného poriadku proti uzneseniu odvolacieho súdu, sp. zn. 3To/91/2016 z 2. marca 2017 a dovolanie brata obvineného V. T. podané z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. h) a písm. i) Trestného poriadku proti uzneseniu odvolacieho súdu, sp. zn. 3To/91/2016 z 2. marca 2017 v zmysle § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Brat obvineného V. T. opätovne podal dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu, sp. zn. 3To/91/2016 z 2. marca 2017, z dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku prostredníctvom obhajcu JUDr. Jiřího Martausa, advokáta v Liptovskom Mikuláši. Dovolanie odôvodnil tým, že podľa jeho názoru rozhodol odvolací súd v nezákonnom zložení, pretože rozhodoval v senáte zloženom z JUDr. Milana Repáňa, JUDr. Márie Urbanovej a JUDr. Miroslava Mazúcha. Podľa rozvahy práce, ktorý bol platný a účinný v čase rozhodovania, mal byť členom senátu 3To JUDr. Vladimír Sučík. Žiadal Najvyšší súd SR aby zrušil uznesenie odvolacieho súdu, sp. zn. 3To/91/2016 z 2. marca 2017 a prikázal odvolaciemu súdu aby vec opätovne prerokoval a rozhodol.

Obvinený podal dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu, sp. zn. 3To/91/2016 z 2. marca 2017, z rovnakého dovolacieho dôvodu a s rovnakým odôvodnením ako jeho brat V. T..

Prokurátor Krajskej prokuratúry Žilina (ďalej len „prokurátor“) sa k dovolaniu, ktoré podal brat obvineného V. T., vyjadril podaním z 15. júla 2020, v ktorom uviedol, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu o odvolaní nedisponoval, ako ani v súčasnosti nedisponuje poznatkami a informáciami, pre ktoré by mal prijať záver o nezákonnom zložení senátu odvolacieho súdu. Z rozvrhu práce odvolacieho súdu a jeho dodatkov pre dané obdobie vyplýva, že zloženie senátu bolo determinované príslušnými pasážami aktuálneho znenia. Prokurátor považuje dovolanie za nedôvodné a navrhol, aby ho Najvyšší súd SR podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

+ + +

Najvyšší súd SR ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku), pred vydaním rozhodnutia skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že obe dovolania sú prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku, § 566 ods. 3 Trestného poriadku], boli podané oprávnenými osobami [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku, § 369 ods. 5 Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku, § 63 ods. 5 Trestného poriadku, § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „zákon č. 62/2020 Z. z.“), § 2 zákona č. 62/2020 Z. z.), na zákonom určenom mieste [§ 370 ods. 3 Trestného poriadku, § 63 ods. 6 písm. a) Trestného poriadku] a napĺňajú obsahové náležitosti podľa § 374 Trestného poriadku.

Po vykonaní takto vymedzeného formálneho prieskumu prípustnosti podaných dovolaní Najvyšší súd SR pristúpil k ich predbežnému preskúmaniu v intenciách ustanovenia § 378 Trestného poriadku a nezistiac takú okolnosť, pre ktorú by bolo dovolania nutné z formálnych dôvodov podľa § 382 písm. a) až f) Trestného poriadku paušálne odmietnuť, určil Najvyšší súd SR na preskúmanie dovolania podaného bratom obvineného V. T. a dovolania podaného obvineným termín verejného zasadnutia, na

ktorom dospel k záveru, že obe dovolania je potrebné v zmysle ustanovenia § 392 ods. 1 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

V predmetných dovolaniach obaja dovolatelia (V. T., ako i obvinený) konštatovali, že dovolanie podávajú na základe dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak súd rozhodol v nezákonnom zložení.

Nezákonným zložením je v zmysle predmetného ustanovenia napríklad nasledujúci demonštratívny výpočet procesne neprípustných situácií:

- namiesto senátu rozhodol samosudca, senát rozhodne v neúplnom zložení, alebo ak prísediacemu uplynulo funkčné obdobie. Nezákonným zložením súdu je takisto aj prípad účasti sudcu na rozhodovaní v senáte, ak je tento sudca zo zákona vylúčený alebo bol z rozhodovania vylúčený.

Nezákonne zloženým súdom sa teda v nadväznosti na vyššie uvedené rozumie súd, ktorý je obsadený v rozpore s ustanoveniami určujúcimi zloženie súdneho orgánu, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť.

V tejto súvislosti je potrebné akcentovať obsah čl. 48 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“), podľa ktorého nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi.

Účelom práva priznaného podľa článku Ústavy SR uvedeného v predchádzajúcom odseku je zabezpečiť občanovi, aby ochranu jeho právam poskytol sudca ako predstaviteľ tej zložky súdnej moci, ktorá má právomoc o veci konať a aby ochranu práva v rámci súdnej moci poskytol sudca zo súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný (II. ÚS 87/2001). Zároveň podľa § 3 ods. 1 veta prvá a druhá zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 385/2000 Z. z.“) sudca rozhoduje v senáte alebo ako jediný sudca, ak tak ustanovuje zákon. Zákon ustanovuje, kedy sa na rozhodovaní senátov zúčastňuje aj prísediaci.

Napokon podľa § 3 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. sudcovia a prísediaci sú pri rozhodovaní rovní.

Podľa § 3 ods. 3 veta prvá a druhá zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon 757/2004 Z. z.“) zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte.

Podľa § 51 ods. 1 veta prvá zákona č. 757/2004 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, veci určené podľa predmetu konania sa v súlade s rozvrhom práce pridávajú jednotlivým senátom alebo samosudcom náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí. Ustanovenie § 51 ods. 8 veta prvá zákona č. 757/2004 Z. z. ak bude vec súdu vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie vo veci, bude pridelená sudcovi, ktorému bola ako zákonnému sudcovi pôvodne pridelená.

K zmene v zložení senátov vo veciach už pridelených na prerokovanie a rozhodnutie by malo dochádzať len výnimočne a výlučne na základe zákona. Zákonným sudcom sa totiž stáva sudca, ktorému bola vec pridelená na rozhodnutie; odňať vec jednému sudcovi a prideliť ju inému sudcovi možno iba zákonom ustanoveným postupom po splnení zákonom určených podmienok na odňatie veci.

Rozdiely v právnom postavení sudcov a prísediacich teda prirodzene existujú. Označený rozdiel však nie je relevantný z hľadiska rozsahu a intenzity ochrany priznanej podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. Inak povedané, právo na zákonného sudcu sa priznáva bez rozdielu medzi sudcom a prísediacimi súdu z radov občanov, nakoľko tak sudcovia, ako aj prísediaci vykonávajú v súlade s platným právnym poriadkom Slovenskej republiky a v jej mene súdnu moc, pričom Slovenská republika ručí za to, že súdna moc je uvedenými subjektmi vykonávaná v súlade s právnym poriadkom. Stručne vzaté, uvedené

vyjadruje záver, že Slovenská republika napokon znáša zodpovednosť za to, ak sudca alebo prísediaci pri výkone súdnej moci porušia Ústavu SR alebo iné právne predpisy nižšej právnej sily.

Ústavný súd pritom už v skoršej judikatúre odmietol taký výklad, podľa ktorého by právo na zákonného sudcu zahŕňalo výlučne právo na jedného zo sudcov senátu, ktorému vec bola pridelená. Logickým výkladom možno dospieť k tomu, že právo priznané čl. 48 ods. 2 Ústavy SR nie je možné vnímať izolovane ako právo na „zákonného predsedu senátu“; naopak, v takomto prípade je potrebné pojem senát vnímať ako súdne teleso zložené tak zo sudcu, ako aj členov senátu (prísediacich), čiže extenzívne. Zákonným sudcom je v kontexte uvedeného každý sudca a prísediaci pridelený do konkrétneho senátu. Člen príslušného senátu je zákoným sudcom strany konania bez ohľadu na to, či je predsedom senátu alebo sudcom spravodajcom - ostatní členovia senátu sa totiž na výsledky štúdia spisu sudcom spravodajcom, resp. predsedom senátu v tzv. senátnych veciach podľa § 237 ods. 3 písm. c) Trestného poriadku s poukazom na § 14 zákona č. 757/2004 Z. z. (primerane III. ÚS 212/2011 a III. ÚS 31/2001).

Najvyšší súd SR po preskúmaní obsahu spisu so zameraním sa na dovoláciu námietku dovolateľa V. T. a obvineného, že senát odvolacieho súdu rozhodoval v nezákonnom zložení, zistil nasledovné.

Odvolaciemu súdu bolo 16. septembra 2016 predložené odvolanie obvineného, ktoré podal proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa, sp. zn. 28Tk/2/2015 zo 16. júna 2016 (č. l. 545 spisu). Zo zápisnice o verejnom zasadnutí z 2. marca 2017 vyplýva, že odvolací súd o odvolaní obvineného rozhodoval v senáte 3To, ktorý bol v zložení: predseda senátu JUDr. Milan Repáň a členovia senátu JUDr. Mária Urbanová a Mgr. Miroslav Mazúch (č. l. 572 spisu). V. T. a obvinený v dovolaní namietali, že podľa v tom čase platného a účinného rozvrhu práce mal byť členom senátu 3To JUDr. Vladimír Sučík.

Najvyšší súd SR, vzhľadom na dátum nápadu veci (odvolania obvineného proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa, sp. zn. 28Tk/2/2015 zo 16. júna 2016) do senátu 3To dňa 16. septembra 2016, preskúmal verejne dostupný Rozvrh práce Krajského súdu v Žiline na rok 2016 s Dodatkom 5 - účinné znenie od 15. septembra 2016, ktorý v bode II.4. personálne obsadenie jednotlivých súdnych oddelení a ich označenie určoval zloženie senátu 3To zo sudcov JUDr. Juraj Krupa, JUDr. Milan Repáň a JUDr. Vladimír Sučík. V čase rozhodovania vo veci (t. j. 2. marca 2017) podľa v tom čase účinného Rozvrhu práce Krajského súdu v Žiline na rok 2017 bolo zloženie senátu 3To zo sudcov JUDr. Vladimír Sučík, JUDr. Milan Repáň a Mgr. Miroslav Mazúch.

Následne Najvyšší súd SR v rámci dovolacieho prieskumného konania vyzval odvolací súd, aby do predloženého spisu doložil podklady, z ktorých vyplýva, akým spôsobom bol senát 3To v deň rozhodovania o odvolaní obvineného kreovaný, keďže táto skutočnosť priamo zo spisu nebola jasná a preskúmateľná.

Dňa 10. februára 2021 bolo Najvyššiemu súdu SR doručené podanie odvolacieho súdu, v rámci ktorého JUDr. Vladimír Sučík, ako predseda senátu 3To Krajského súdu v Žiline objasnil kreovanie senátu v čase rozhodovania o odvolaní obvineného. Dôvodom neprítomnosti sudcu JUDr. Vladimíra Sučíka v senáte 3To v čase rozhodovania vo veci obvineného bola jeho dočasná práceneschopnosť. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné nahradiť sudcu JUDr. Vladimíra Sučíka a tak bola do senátu 3To ako náhradná členka určená JUDr. Mária Urbanová a to na základe ústneho rozhodnutia riadiaceho predsedu senátu 2To. Uvedená skutočnosť vyplýva z bodu II.2.4 Určenie spôsobu zastupovania Rozvrhu práce Krajského súdu v Žiline na rok 2017 s Dodatkom 3, podľa ktorého bol zastupujúcim senátom senátu 3To Krajského súdu v Žiline v prvom rade senát 2Toa v druhom rade senát 1To.

Súčasťou predmetného podania odvolacieho súdu boli nasledovné prílohy:

- potvrdenie odvolacieho súdu zo 16. septembra 2016 o pridelení trestnej veci P. T. do senátu 3To,
- rozhodnutie prezidenta Slovenskej republiky Andreja Kisku z 8. septembra 2016 o odvolaní sudcu JUDr. Juraja Krupu z funkcie sudcu a

- potvrdenie vedúcej osobného úradu odvolacieho súdu Mgr. Gabriely Slaničkovej o práceneschopnosti JUDr. Vladimíra Sučika v čase od 20. februára 2017 do 6. marca 2017.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že odvolanie obvineného napadlo odvolaciu súdu dňa 16. septembra 2016, na základe čoho bola predmetná trestná vec náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pridelená do senátu 3To, ktorý rozhodoval 2. marca 2017 o zamietnutí odvolania obvineného podľa § 319 Trestného poriadku a to v zložení: JUDr. Milan Repáň - predseda senátu a sudcovia JUDr. Mária Urbanová a Mgr. Miroslav Mazúch - sudca spravodajca (viď. zápisnica o verejnom zasadnutí na č. l. 572 a nasl. spisu).

Ako vyplynulo z podkladov, ktoré Najvyššiemu súdu SR dňa 10. februára 2021 predložil Krajský súd v Žiline, JUDr. Vladimír Sučík sa rozhodovania vo veci z dôvodu práceneschopnosti nezúčastnil a nahradila ho sudkyňa JUDr. Mária Urbanová zo senátu 2To, ako senátu, ktorý bol podľa rozvrhu práce zastupujúcim senátom 3To.

Najvyšší súd Slovenskej republiky musí v tejto súvislosti skonštatovať, že senát odvolacieho senátu dňa 2. marca 2017 v trestnej veci pod sp. zn. 3To/91/2016 rozhodoval v zákonom zložení, pričom uvedená skutočnosť je v súlade so zisteniami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a tieto majú oporu v obsahu spisu tak, ako je podrobne rozvinuté vyššie.

Na základe uvedených úvah dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v rozsahu dovolacích námietok obvineného P. T. a jeho brata V. T. nie je naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a preto podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku na verejnom zasadnutí obe dovolania ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.